

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Lb Group Ltd.

Druga strona postępowania: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS), Galassia Game Srl.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 55 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania i racjonalizacji systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należycie uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Cagliari (Włochy) w dniu 9 grudnia 2013 r. – postępowanie karne przeciwko Mircowi Sabie

(Sprawa C-652/13)

(2014/C 112/27)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Ordinario di Cagliari.

Strony w postępowaniu głównym

Mirco Saba.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 55 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania i racjonalizacji systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należycie uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Włochy) w dniu 24 grudnia 2013 r. – PFE przeciwko Airgest

(Sprawa C-689/13)

(2014/C 112/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Puligienica Facility Esco SpA.

Strona pozwana: Airgest SpA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady sformułowane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie C 100/12 w odniesieniu do konkretnych okoliczności będących przedmiotem tamtego odesłania prejudycjalnego, w których w postępowaniu w sprawie udzielenia zamówień publicznych uczestniczyły tylko dwa przedsiębiorstwa, mają zastosowanie, ze względu na istotne podobieństwo spornego stanu faktycznego, również w rozpatrywanym przez Consiglio [di Stato] przypadku, w którym przedsiębiorstwa uczestniczące w przetargu, choć dopuszczone w liczbie większej niż dwa, zostały wszystkie wykluczone przez podmiot zamawiający, przy czym wykluczenie to nie zostało zaskarżone przez przedsiębiorstwa inne niż biorące udział w niniejszej sprawie, tak iż spór toczący się przed Consiglio [di Stato] jest ograniczony tylko do dwóch przedsiębiorstw?
- 2) Czy – w odniesieniu do kwestii, które mogą zostać rozstrzygnięte na podstawie prawa Unii Europejskiej – z wykładnią tego prawa, a szczególnie z art. 267 TFUE, sprzeczny jest art. 99 ust. 3 codice del processo amministrativo (włoskiego kodeksu postępowania administracyjnego), w zakresie, w jakim owo uregulowanie procesowe czyni wiążącym dla wszystkich izb i składów orzekających Consiglio di Stato każdą zasadę prawa sformułowaną przez pełen skład, również w sytuacji, kiedy jest oczywiste, że pełen skład sformułował lub mógł sformułować zasadę sprzeczną lub niespójną z prawem Unii Europejskiej; w szczególności:
- 3) czy rozpatrując sprawę izba lub skład orzekający Consiglio di Stato, jeżeli mają wątpliwości co do zgodności lub spójności z prawem Unii Europejskiej zasady sformułowanej wcześniej przez pełen skład, są zobowiązane przekazać temu ostatniemu, w drodze uzasadnionego postanowienia, skargę do rozstrzygnięcia, nawet zanim jeszcze będą mogły dokonać odesłania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, aby stwierdził zgodność i spójność [z prawem europejskim] spornej zasady prawnej, czy też izba lub skład orzekający mogą lub raczej powinny, w charakterze sądu ostatniej instancji, skierować, jako sąd powszechny prawa Unii Europejskiej, pytanie prejudycjalne do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w celu uzyskania prawidłowej wykładni prawa Unii Europejskiej;
- 4) czy – w razie, gdyby w odpowiedzi na postawione powyżej pytanie zostało stwierdzone, że każda izba i każdy skład orzekający Consiglio di Stato mają możliwość/obowiązek skierować bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub, w każdym przypadku, w którym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał orzeczenie, zwłaszcza jeżeli nastąpiło to po obradach pełnego składu Consiglio di Stato, stwierdzając istnienie rozbieżności lub niepełnej zgodności pomiędzy prawidłową wykładnią prawa Unii Europejskiej i zasadą prawa wewnętrznego sformułowaną przez pełen skład – każda izba lub skład orzekający Consiglio di Stato jako sąd powszechny ostatniej instancji prawa Unii Europejskiej mogą lub powinny bezpośrednio stosować prawidłową wykładnię prawa Unii Europejskiej, jakiej dokonał Trybunał Sprawiedliwości, czy też również w takich wypadkach są one zobowiązane przekazać skargę, uzasadnionym postanowieniem, do rozstrzygnięcia przez pełen skład, w efekcie pozostawiając jego wyłącznej ocenie i dyskrejonalnemu uznaniu zastosowanie prawa Unii Europejskiej już sformułowanego w sposób wiążący przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- 5) wreszcie, czy egzegeza systemu postępowania administracyjnego Republiki Włoskiej, w którym ewentualna decyzji o dokonaniu odesłania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości – lub też tylko rozstrzygnięcie sprawy, podczas gdy stanowi ono bezpośrednią konsekwencję zastosowania zasad prawa Unii, które zostały już sformułowane Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej – pozostawiona jest wyłącznej ocenie pełnego składu, nie jest sprzeczna nie tylko z zasadą rozsądnego czasu trwania postępowania i szybkiego postępowania odwoławczego dotyczącego procedur udzielania zamówień publicznych, lecz również z wymaganiem, aby prawo Unii Europejskiej było w pełni i szybko stosowane przez każdy sąd we wszystkich państwach członkowskich, w sposób bezwzględnie zgodny z jego prawidłową wykładnią ustaloną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, również w celu maksymalnego rozszerzenia zasad tzw. „skuteczności” i pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej przed prawem (nie tylko materialnym, lecz również procesowym) wewnętrznym danego państwa członkowskiego (w tym wypadku przed art. 99 ust. 3 codice del processo amministrativo Republiki Włoskiej)?